

Sidebanen. Det er altsaa kun en formel Endring. Den tredie Forandring, der er vedtaget, er en Medsættelse af Beløbet til Dristningsmateriellet, hvilket jeg ogsaa efter Omstændighederne kan finde mig i. Hvis Fler-tallets Forslag følges, kommer der til at foreligge en Vedtagelse enslydende med den, Folkethinget har givet Lovforslaget, saa ved jeg ikke, hvad Ministeren skulde have mere at undersøge. Det forekommer mig altsaa, at det er fuldstændig betimeligt, at Thinget tager Stilling — og det forekommer mig, at jeg med Villighed kan vente og haabe, at Thinget tager Stilling paa Realiteten og ikke paa en Dagsorden; det ærede Medlem kan sige, hvad han vil, saa er Vedtagelsen af denne om ikke en Forkastelse, saa dog en Afvisning af Forslaget, som om det var mindre vel motiveret og mindre vel oplyst; men det er fuldkommen klart baade efter det andet Things Affattelse og efter Udvælgets Forslag. — Det ærede Medlem bemærkede, at Sittet binder Ministeren, og at han vilde staa frit, hvis Dagsordenen vedtages, men det er fuldstændig galt. Hvis det høie Thing vedtager dette Forslag og ikke enes med det andet Thing om dette og det næste Forslag, saa vil jeg bemærke, saa staa jeg frit, saa vilde jeg meget betænke mig paa igjen at komme frem med disse Forslag, som nu have foreligget adskillige Aar til Forhandling, saa staa jeg frit næste Aar baade med Hensyn til Retning og Banebygning, om jeg overhovedet foreslaar Noget; men hvis Dagsordenen vedtages, saa betyder det, at Ministeren skal have Forpligtelse til at komme igjen med Sagen her efter ny Forberedelse. Man forlanger, at Ministeren skal komme med nye Forslag, samtidig med, at der er Udsigt til, at der vil komme til at foreligge enslydende Beslutning fra begge Thing, og der kun er Tale om, at man ikke kan faae dette Forslag, fordi man vil sammentable det med noget Andet, som man ikke kan enes om. Derfor fraraader jeg Vedtagelsen af Dagsordenen.

Breinholdt: Den ærede Minister er selvfølgelig bedst Dommer om, hvorledes han vil føle sig stillet ved disse Forslag, og ved hvilken Afgjørelse han vil føle sig mest ubunden. Det kan ingen anden end den høitærede Minister være fuldstændig Dommer over; men ved Siden deraf maa jeg dog bemærke, at hvorledes Andre ville dømmе om hans Stilling, det bliver dog noget Andet, og det er mig umuligt at se Andet, end at Ministerens Stilling er friere, naar han slet ikke her ved Afstemningen er bunden paa nogenjomhelst Maade lige overfor Sagen,

men at han staa fuldstændig frit ved, at man gaar over til næste Sag. Det er mig ikke muligt at se Andet, og jeg antager, at Udskillige se dette Spørgsmaal fra samme Side. Den ærede Minister gjorde stærkt gjældende, hvad der vilde ske under en anden Forudsætning end den, som jeg har opstillet, og som er den eneste, man kan gaa ud fra, nemlig at hvad vi end gjøre her, kommer der ikke Noget ud af denne Sag, naar Thinget fulgte Fler-tallet, idet der saa vilde komme til at foreligge om det ene af de to Bane-forslag en fuldstændig ens Vedtagelse. Jeg vil nu ikke tale om, at Paragrafen, som man sætter mest Pris paa i det andet Thing, nemlig Sammenkoblingsparagrafen, vil gaa ud. Der bliver med Hensyn til Linie, Tilflugt og Anlæg en fuldstændig enslydende Vedtagelse af begge Thing — det er ganske rigtigt, og det vilde have en overordentlig Betydning, naar det førte til Lovens Vedtagelse, men netop under den Forudsætning, som den ærede Minister opstillede, og som jeg er fuldstændig sikker paa vil blive den, der staaer til, nemlig at Forslaget ikke gaar igjennem, saa er der tabt Meget ved den enslydende Vedtagelse, med mindre det var en Vedtagelse efter vort Hjerte; men jeg spørger det høie Thing om det, efter at man har ladet denne Bane gaa til det andet Thing uden Tilflugt, da er rigtigt at kræve Tilflugt, og om det er saaledes, at Thinget ønsker dette vigtige Tilflugtspørgsmaal ordnet, at man staaer ind paa som et nyt og fast Princip, at herefter skal 25,000 Kr. pr. Mil for Fremtiden være det Tilflugt, som skal gives; thi man maa vide, at det er ikke for denne Bane alene, at disse 25,000 Kr. gjælder, men det er ogsaa for den anden Bane. Det er en kunstig Beregning; skøndt Lovforslaget udtrykkelig siger, at Tilflugtet skal ydes pr. Mil paa hele Banens Længde, saa manipulerer man dog med det Tilflugt saaledes, at det kun skal gjælde for Sidebanen til Skjelsfør, og derved bliver det et meget antageligt Tilflugt. Jeg vil nødig, at Thinget skulde binde sig ved saadant et nyt og vigtigt Princip, fordi der ligger en stor Betydning deri. Jeg kan forstaa, at man til Nød sluger Kameler, naar man kan faae Elefanter derfor; men naar man ikke kan faae noget Sligt, saa vil man vist helst være fri derfor, og jeg tror, at Mange med mig ville være det. Jeg kan derfor umulig se Andet, end at alene dette Hensyn — foruden det Hensyn, jeg tidligere gjorde gjældende — at man ikke binder sig til nye Tilflugtsprinciper for nye Anlæg, i hoi Grad anbefaler mit Forslag. — Ogsaa tror jeg, at det vil være meget lidet tilraadeligt, at der er en enslydende Vedtagelse for begge Thing